

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Львівський національний університет імені Івана Франка
Факультет іноземних мов
Кафедра світової літератури

Затверджено

На засіданні кафедри світової літератури
факультету іноземних мов
Львівського національного університету імені
Івана Франка
(протокол № 7 від 01 червня 2023 р.)

Завідувач кафедри

Силабус освітньої компоненти
«Теорія літератури»,

що викладається в межах

ОПП «Англійська та друга іноземні мови і літератури»

другого (магістерського) рівня вищої освіти

для здобувачів зі спеціальності **035 Філологія**

(спеціалізація: 035.041 Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська)

Львів 2023 р.

Назва освітньої компоненти	Теорія літератури
Адреса викладання освітньої компоненти	Львівський національний університет імені Івана Франка м. Львів, вул. Університетська, 1
Факультет та кафедра, за якою закріплена освітня компонента	Факультет іноземних мов, кафедра світової літератури
Галузь знань, шифр та назва спеціальності (спеціалізації)	Галузь знань: 03 Гуманітарні науки Спеціальність: 035 Філологія Спеціалізації: 035.041 Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська
Викладачі освітньої компоненти	Мацевко-Бекерська Лідія Василівна, доктор філологічних наук, професор кафедри світової літератури
Контактна інформація викладачів	liidiya.matsevko-bekerska@lnu.edu.ua (032) 239-45-82, м. Львів
Консультації з питань навчання відбуваються	Консультації в день проведення лекцій/практичних занять (за попередньою домовленістю) (вул. Університетська, 1, ауд. 431). Також можливі он-лайн консультації через Skype, Viber та інші ресурси. Для погодження часу он-лайн консультацій слід писати на електронну пошту викладача.
Сторінка освітньої компоненти	https://lingua.lnu.edu.ua/course
Коротка анотація освітньої компоненти	Освітня компонента «Теорія літератури» є вибірковою освітньою компонентою (навчальна дисципліна) для освітньо-професійної програми «Англійська та друга іноземні мови і літератури» другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 035 Філологія за спеціалізацією 035.041 Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська, яка викладається протягом трьох семестрів освітнього процесу в обсязі 3 кредитів (за Європейською Кредитно-Трансферною Системою ECTS): I семестр – 3 кредити ЄКТС. Програмою передбачено формування навичок професійного філологічного мислення у контексті провідних тенденцій формування методології літературознавчих досліджень. Структура освітньої компоненти: лекції, практичні заняття, самостійна робота.
Інформація про освітню компоненту	Освітня компонента розроблена для того, щоб здобувачі могли зрозуміти, системно осмислити і засвоїти основні літературознавчі поняття. Водночас зміст освітньої компоненти призначений для відпрацювання навичок компетентного читання, умінь цілісно аналізувати літературно-художній твір, історико-літературний процес чи теоретичний концепт. Після вивчення освітньої компоненти здобувачі оволодіють необхідним комплексом знань та умінь для подальшої самостійної роботи у сфері літературознавства, навчатися самостійно проводити цілісний поетикальний аналіз, добирати й поєднувати різні методологічні підходи до вивчення і дослідження історико-літературних чи теоретико-літературних явищ. Освітня компонента розроблена таким чином, щоб надати здобувачам необхідні знання, обов'язкові для завершення якісної філологічної освіти в ділянці літературознавства. Тому представлений огляд як концепцій літературознавчого дискурсу, так і процесів та інструментів, що потрібні для здійснення кваліфікованого літературознавчого аналізу

	певного явища, концепту, поняття тощо.
Мета та цілі освітньої компоненти	Метою вивчення освітньої компоненти «Теорія літератури» є формування цілісної системи філологічного мислення та фахового аналізу художньо-літературних явищ; ознайомлення з основними поняттями літературознавства, його історії та сучасного стану розвитку, розгляд основних теоретичних концепцій у сфері цілісного аналізу літературно-художнього твору; застосування практичних умінь та навичок компетентного літературознавчого дослідження.
Література для вивчення освітньої компоненти	<p>Базова література Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство і культурологія. Київ. 2008. Безпечний І. Теорія літератури. Київ. 2009. Білоус П.В. Теорія літератури. Київ. 2013. Галич О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури. К. 2001. Літературознавчий словник-довідник. К. 1997. Моклиця М. Вступ до літературознавства. Луцьк, 2011. Ткаченко А. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства. К. 1998.</p> <p>Додаткова література: Бандровська О. Реальність як вигадка? Поняття «метамодернізм» і «метамодерн» в сучасному культурологічному і літературознавчому дискурсі. <i>Іноземна філологія</i>. 2021. Випуск 134. С. 152-164 Брюховецький В. Специфіка і функції літературно-критичної діяльності. К.1986. Гребенюк Т. Свобода в літературі метамодерного світу: український вимір. <i>Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Філологія»</i>. Вип. 78. С. 160-164 Домбровський В. Українська стилістика й ритміка. Українська поетика. Дрогобич. 2008. Коцюбинська М. Література як мистецтво слова. К. 1965. Ласло-Куцук М. Засади поетики. Бухарест. 1983. Ласло-Куцук М. Питання української поетики. Бухарест. 1972. Марко В. Основи аналізу літературного твору. Кіровоград. 1997. Насенко М. Українське літературознавство: школи, напрями, тенденції. К. 1997. Парандовський Я. Алхімія слова. К. 1993. Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки / За ред. М.Зубрицької. Вид. 2-е, доповнене. Львів. 2002. Misunderstandings and clarifications. Vermeulen, Timotheus, Akker, Robin van den. Notes on Metamodernism. Theory. 2015. URL: http://www.metamodernism.com/2015/06/03/misunderstandings-and-clarifications/. Dember G. (2018). What Is Metamodern? https://whatismetamodern.com/ Turner L. Metamodernist Manifesto. 2011. URL: http://www.metamodernism.org/. Yousef T. Modernism, Postmodernism, and Metamodernism: A Critique. <i>International Journal of Language and Literature</i>. June 2017. Vol. 5. No. 1. Pp. 33-43 DOI: 10.15640/ijll.v5n1a5</p>
Обсяг освітньої компоненти та її тривалість	3 кредити ЄКТС: І семестр – 3 кредити ЄКТС Лекції – 16 год., семінарські заняття – 16 год., самостійна робота – 58 год.
Очікувані результати навчання	Після завершення навчання здобувач вищої освіти буде: - знати: основні концептуальні положення з історії та методології літературознавства; специфіку літератури як виду мистецтва; ключові

концепти літературознавчої генології; ознаки системності літератури; параметри поетики літературного твору; основні рівні стилістики художнього тексту; закономірності літературного процесу;

- **вміти:** аналізувати історичні аспекти літературознавства; досліджувати літературний твір в параметрах основних видів мистецтва; проводити цілісний літературознавчий аналіз художнього явища, досліджувати поетику літературного твору; аналізувати тенденції літературного процесу. Вивчення курсу передбачає, що магістри опанують інтегральну, загальні та фахові компетентності, досягнуть програмних результатів, відповідно до змісту навчальної програми, її структури.

Освітня компонента передбачає формування у здобувача вищої освіти наступних загальних та фахових компетентностей, визначених освітньою програмою:

Інтегральна компетентність

Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми в галузі лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Загальні компетентності (ЗК)

1. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
2. Здатність бути критичним і самокритичним.
3. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
5. Здатність працювати в команді та автономно.
7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
8. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
9. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
10. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).
11. Здатність проведення досліджень на належному рівні.
12. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
13. Здатність працювати в міжнародному контексті.

Фахові компетентності (ФК)

2. Здатність осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційний шлях розвитку вітчизняного і світового літературознавства.
3. Здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки.
4. Здатність здійснювати науковий аналіз і структурування мовного / мовленнєвого й літературного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів.
5. Усвідомлення методологічного, організаційного та правового підґрунтя, необхідного для досліджень та/або інноваційних розробок у галузі філології, презентації їх результатів професійній спільноті та захисту інтелектуальної власності на результати досліджень та інновацій.
6. Здатність застосовувати поглиблені знання з обраної філологічної спеціалізації для вирішення професійних завдань.
7. Здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній

галузі філологічних досліджень.

Фахові компетентності, визначені ОПШ:

14. Знання літературних процесів та культур англomовних країн, здатність впроваджувати інформацію про Україну та її культурно-історичну спадщину до світового контексту.

У результаті вивчення освітньої компоненти здобувач вищої освіти повинен досягти наступних програмних результатів навчання визначених освітньою програмою:

1. Оцінювати власну навчальну та науково-професійну діяльність, будувати і втілювати ефективну стратегію саморозвитку та професійного самовдосконалення.
2. Упевнено володіти державною та іноземною мовами для реалізації письмової та усної комунікації, зокрема в ситуаціях професійного й наукового спілкування; презентувати результати досліджень державною та іноземною мовами.
3. Застосовувати сучасні методики і технології, зокрема інформаційні, для успішного й ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості дослідження в конкретній філологічній галузі.
4. Оцінювати й критично аналізувати соціально, особистісно та професійно значущі проблеми і пропонувати шляхи їх вирішення у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування.
5. Знаходити оптимальні шляхи ефективної взаємодії у професійному колективі та з представниками інших професійних груп різного рівня.
8. Оцінювати історичні надбання та новітні досягнення літературознавства.
9. Характеризувати теоретичні засади (концепції, категорії, принципи, основні поняття тощо) та прикладні аспекти обраної філологічної спеціалізації.
10. Збирати й систематизувати мовні, літературні, фольклорні факти, інтерпретувати й перекладати тексти різних стилів і жанрів (залежно від обраної спеціалізації).
11. Здійснювати науковий аналіз мовного, мовленнєвого й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням доцільних методологічних принципів, формулювати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних.
12. Дотримуватися правил академічної доброчесності.
13. Доступно й аргументовано пояснювати сутність конкретних філологічних питань, власну точку зору на них та її обґрунтування як фахівцям, так і широкому загалу, зокрема особам, які навчаються.
14. Створювати, аналізувати й редагувати тексти різних стилів та жанрів.
15. Обирати оптимальні дослідницькі підходи й методи для аналізу конкретного лінгвістичного чи літературного матеріалу.
16. Використовувати спеціалізовані концептуальні знання з обраної філологічної галузі для розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог.
17. Планувати, організовувати, здійснювати і презентувати дослідження та/або інноваційні розробки в конкретній філологічній галузі.

Ключові слова

літературознавство, історія літератури, теорія літератури, літературна критика, герменевтика, інтерпретація, генологія, поетика, художній образ, художній твір, метод, школа, напрям, стиль, версифікація, літературний процес

Формат курсу	Денне навчання
	Лекції, практичні заняття, консультації, самостійна робота
Теми	Подано у СХЕМІ ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ (Додаток 1)
Підсумковий контроль, форма	Залік на завершення семестру
Пререквізити	Для вивчення курсу магістранти потребують базових знань з української та зарубіжної літератури, історії України та всесвітньої історії, достатніх для сприйняття категоріального апарату літературознавства, розуміння джерел з історії літератури, теорії літератури, літературної критики та низки допоміжних дисциплін.
Навчальні методи та техніки, які будуть використовуватися під час викладання освітньої компоненти	Презентація, лекції, колаборативне навчання (форми – групові проекти, спільні розробки тощо), проектно-орієнтоване навчання, дискусія, різні форми інтерактивного навчання (кооперативне навчання: робота в групах, парах, коло ідей; колективно-групове навчання: мозковий штурм, мікрофон; ситуативне моделювання)
Необхідне обладнання	Вивчення освітньої компоненти передбачає використання комп'ютерних програм, доступу до мережі Інтернет
Критерії оцінювання (окремо для кожного виду навчальної діяльності)	<p>Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються за результатами поточної навчальної діяльності.</p> <p>Загальна (за семестр) максимальна кількість балів – 100: опрацювання літературознавчих джерел – 20 балів; цілісний аналіз літературного твору – 50 балів; підсумкова контрольна робота (тестові завдання, відповідь на питання) – 30 балів.</p> <p>Види і форма виконання завдань для практичної роботи, тематика проектів, теми дискусій тощо визначаються після першої зустрічі зі здобувачами (очно, віддалено) та з'ясування особистих зацікавлень, рівня готовності до сприймання змісту курсу, а також окреслення «горизонту сподівань» магістрантів. Тому схема курсу надає орієнтовний розподіл тем та базову літературу, перелік якої доповнюється перед початком вивчення курсу та упродовж відповідного навчального семестру.</p> <p>Письмові роботи: Очікується, що здобувачі виконають декілька видів письмових робіт (есе, проект, міні-дослідження).</p> <p>Академічна доброчесність: роботи здобувачів мають бути результатом їхніх оригінальних досліджень чи міркувань. Для дотримання академічної доброчесності обов'язковими є: наявність посилань на використані джерела, а також точні посилання на джерела; неприпустимими є списування, втручання в роботу інших магістрантів. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі є підставою для її незарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману.</p> <p>Відвідання занять є важливою складовою навчання. Очікується, що всі здобувачі відвідають усі лекції і практичні заняття курсу. Здобувачі мають інформувати викладача про неможливість відвідати заняття, а також зобов'язані дотримуватися усіх строків, визначених для виконання усіх видів письмових робіт, передбачених курсом.</p> <p>Організація роботи здійснюється відповідно до Положення про освітній процес у ЛНУ ім. І. Франка, обумовлюється наказами Ректора ЛНУ ім. І. Франка, розпорядженнями декана факультету іноземних мов.</p> <p>Література. Вся література, яку здобувачі не зможуть знайти самостійно, буде надана викладачем винятково в освітніх цілях без</p>

	<p>права її передачі третім особам. Водночас здобувачі можуть використовувати іншу літературу та джерел, яких немає серед рекомендованих, однак вони відповідають змістові курсу.</p> <p>Політика виставлення балів. Враховуються бали, набрані під час виконання практичних завдань, під час виконання тематичних тестів, за результатами самостійної роботи.</p> <p>Опанування курсу відбувається із дотриманням Кодексу академічної доброчесності.</p>
Питання до заліку чи екзамену	Підсумкова оцінка формується як сума балів за усі своєчасно виконані завдання.
Опитування	Анкета з метою оцінювання якості курсу, його актуальності, наукового рівня та практичного спрямування буде надана після завершення курсу (розміщена на платформі Moodle).

Схема освітньої компоненти¹

Тиж., № з/п	Тема, план, короткі тези	Форма діяльності	Додаткова література. Ресурси в інтернеті	Завдання, год.	Термін викон.
1, 2 / 1, 2	Тема 1. Літературознавство як наука Літературознавство як комплекс дисциплін про специфіку художньої літератури. Проблема термінології (філологія, наука про літературу, літературознавство, теорія літератури). Філологічний контекст літературознавства. Об'єкт і предмет літературознавства. Зв'язок літературознавства та інших гуманітарних дисциплін.	лекція, практичне заняття	Гром'як Р.Т. Естетика і критика. К. 1975. Ресурси в інтернеті зазначені в матеріалах на платформі Moodle	Іван Франко Із секретів поетичної творчості // Франко І. Зібрання творів: у 50-ти т.т. К.,1981. Т.31. С. 45-119.	Вказано в електронн ому курсі
3, 4 / 3, 4	Тема 2. Література: специфіка та функціонування Специфіка, предмет і призначення художньої літератури. Мистецтво як естетична субстанція та пізнавальна дійсність, вияв авторської емоційності. Походження та види мистецтва. Література як вид мистецтва. Поняття про художній світ, умовність, життєподібність. Художній образ. Образ і знак. Структура художнього образу. Види образів. Співвідношення образу і поняття. Образ і художня мова. Мовлення як предмет зображення. Проблема: образ – художня правда та художня умовність. Автологічний та металогічний образ. Способи класифікації художніх образів. Художнє узагальнення. Герменевтичні аспекти літератури. Розуміння та інтерпретація. Діалогічність побутування літератури. Читач та автор. Присутність	лекція, практичне заняття	Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / За ред. М. Зубрицької. Львів. 2002. Антонич Б.-І. Твори. К. 1998. Піхманець Р. Психологія художньої творчості. К. 1991. Українське слово. Хрестоматія української літератури та літературно критики ХХ ст.: У 4 кн. К. 1994–1995. Ресурси в інтернеті зазначені в матеріалах на платформі Moodle	Микола Євшан Суспільний та артистичний елемент творчості // Євшан М. Критика. Літературознавство. Естетика. К.,1998. С.18-24	Вказано в електронн ому курсі

¹ Завдання для самостійної роботи (58 год.), як і завдання для підсумкової модульної контрольної роботи, визначаються на першому занятті, відповідно до рівня підготовки магістрантів, фахових зацікавлень та очікуваних результатів вивчення курсу.

	<p>читача у творі. Літературні ієрархії та їхня специфіка. Теорії рецептивної естетики. Основні функції літератури. Суспільне значення літератури, зв'язок з іншими формами суспільної свідомості. Культурологічний контекст літератури. Національна сутність і самобутність. Самобутність мистецтва та літератури.</p>				
5, 6 / 5, 6	<p>Тема 3. Основні етапи і школи в історії літературознавства</p> <p>Витоки і становлення літературознавства. Проблеми естетики і теорії літератури у філософських концепціях античної Греції та Риму, а також у країнах Сходу. Герменевтичний вимір літературознавчої думки в добу середньовіччя. Перші українські літературознавчі ідеї. Літературознавчий поступ нового часу. Проблеми смислу та його розуміння у теоретичних працях. Естетика та літературознавство епохи Відродження (XV–XVI ст.). Засадничі ідеї універсального гуманізму та антропоцентризму. Вплив постулатів Відродження на українську літературу та розвиток теоретичної думки. Латиномовні поетики XVII–XVIII ст. Основні положення теорії бароко (кінець XVI–XVIII ст.), її елементи в українській науці про літературу. Раціоналізм та нормативність естетики класицизму. Ієрархічний канон літератури, поняття про елітарність мистецтва, галерея поетичних кодексів (вплив Н.Буало). Рефлексії в українському літві. Доба Просвітництва в історії становлення літературознавства. Діяльність Г.Сковороди. Проблеми теорії літератури в німецькій</p>	лекція, практичне заняття	<p>Антологія світової літературно-критичної думки XX ст. / За ред. М. Зубрицької. Львів, 2002.</p> <p>Арістотель. Поетика. К. 1967.</p> <p>Буало Н. Мистецтво поетичне. К, 1967.</p> <p>Білецький Л. Основи української літературно-наукової критики. К. 1998.</p> <p>Гнатюк М. Літературознавчі концепції в Україні другої половини XIX – початку XX сторіч. – Львів. 2002.</p> <p>Грабович Г. До історії української літератури: Дослідження, есе, полеміка. К. 1997.</p> <p>Донцов Д. Дві літератури нашої доби. Львів. 1991.</p> <p>Європейське відродження та українська література XIV–XVIII ст. К. 1993.</p> <p>Євшан М. Критика. Літературознавство. Естетика. К, 1998.</p> <p>Ільницький М. Критика і критерії. Львів. 1998.</p> <p>Історія української літературної критики та літературознавства. Хрестоматія: У 3 т. К. 1996.</p> <p>Кошелівець І.</p>	<p>Богдан-Ігор Антонич. Національне мистецтво. Між змістом і формою // Антонич Б.-І. Твори. К., 1998. С.476-483</p>	Вказано в електронному курсі

	<p>класичній філософії. Основні літературознавчі школи XIX–XX ст. Розвиток українського літературознавства у XX ст. Основні напрями сучасного літературознавства</p>		<p>Нариси з теорії літератури. Мюнхен. 1954. Маслюк В.П. Латиномовні поетики і риторики XVII – першої половини XVIII ст. та їх роль у розвитку теорії літератури на Україні. К. 1983. Наєнко М. Історія українського літературознавства. К. 2001.</p> <p>Ресурси в інтернеті зазначені в матеріалах на платформі Moodle</p>		
7, 8 / 7, 8	<p>Тема 4. Літературний розвиток Проблема термінологічних визначень: метод, школа, течія, напрям, стиль. Авторська домінанта в художній творчості. Типи творчості. Поняття творчої манери. Творчий метод. Категорія стилю в літературознавстві. Взаємодія стилів. Поняття про національні стильові школи та стилі національних літератур. Концепція стилів Д.Чижевського. Літературний напрям, чинники, що його визначають. Літературний напрям як основа літературної періодизації. Основні літературні напрями.</p>	лекція, практичне заняття	<p>Вступ до літературознавства: Хрестоматія // Упоряд. Н.І.Бернадська. К. 1995. Грабович Г. В пошуках великої літератури. К. 1993. Донцов Д. Дві літератури нашої доби. Львів. 1991.</p> <p>Ресурси в інтернеті зазначені в матеріалах на платформі Moodle</p>	Ортега-і-Гасет Х. Дегуманізація мистецтва // Вибрані твори. К. 1994. С. 238-272	<i>Вказано в електронній ому курсі</i>
9, 10 / 9, 10	<p>Тема 5. Література як система Загальне поняття про роди та жанри. Визначення термінів: генологія, генерика. З історії генології. Походження літературних родів. Категорії ліричного, епічного і драматичного як родові ознаки літератури. Літературний вид як один зі ступенів класифікації родової форми. Загальна характеристика літературних родів. Літературний жанр: поняття</p>	лекція, практичне заняття	<p>Буало Н. Мистецтво поетичне. К. 1967. Веселовский А.Н. Ласло-Куцюк М. Питання української поетики. Бухарест. 1971. Татаркевич В. Історія шести понять. К. 2001. Франко І. Із секретів поетичної творчості // Збір. творів: У 50 т. К. 1981. Т.31. Художні відкриття і літературний процес: Огляди, статті,</p>	Слайд-презентація «Літературна генерика»	<i>Вказано в електронній ому курсі</i>

	«жанр» та «змістова форма жанру». Жанрові структури, канони та системи. Суміжна родові та жанрові утворення. Позародові форми.		роздуми. К. 1979. Ресурси в інтернеті зазначені в матеріалах на платформі Moodle		
11, 12 / 11, 12	Тема 6. Поетика літературного твору Основні терміни та поняття поезики. Поділ: макропоетика і мікропоетика. Структура художнього твору, зміст і форма як філософські категорії та як чинники цілісності твору. Поняття «літературний твір», «літературно-художній твір». Твір і текст. Літературний твір – творчий процес – психологія творчості. Компоненти змісту літературного твору. Компоненти форми літературного твору. Поділ на зовнішню та внутрішню форми. Принципи аналізу літературного твору. Інтерпретація, її методи. Мова художнього твору.	лекція, практичне заняття	Домбровский В. Українська стилістика і ритміка. Українська поезика. Мюнхен, 1993. Квіт С. Основи герменевтики. Текст лекцій. К. 1999. Лесик В.В. Композиція художнього твору. К. 1972. Бацій І.С. Краса і сила слова: Бесіди про мову художнього твору. К.. 1983. Вихованець І. Таїна слова. К., 1990. Качуровський І. Нарис компаративної метрики. Мюнхен. 1985. Качуровський І. Строфіка. Мюнхен. 1967. Качуровський І. Фоніка. Мюнхен. 1974. Ласло-Куцюк М. Питання української поезики. Бухарест. 1971. Ресурси в інтернеті зазначені в матеріалах на платформі Moodle	Цілісний аналіз художнього твору	<i>Вказано в електронній ому курсі</i>
13, 14 / 13, 14	Тема 7. Літературний процес Літературне життя, його основні складові та учасники. Синхронний та діахронний виміри літературного процесу. Літературний процес у теоретико-літературному та історико-літературному вивченні. «Зовнішні» та «внутрішні» фактори розвитку літератури. Традиції і новаторство. Константно-атрибутивне та історично-змінне у розвитку літератури. Проблеми типологізації	лекція, практичне заняття	Грабович Г. До історії української літератури. К. 1997. Ігнатенко М.А. Генезис сучасного художнього мислення. К. 1986. Матеріали III Міжнародного конгресу українців. Харків, 26–29 серпня 1996 р. К. 1996. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі. К. 1997.	Слайд-презентація «Константно-атрибутивне та історично змінне у розвитку літератури»;	<i>Вказано в електронній ому курсі</i>

	літературних явищ, творчості, творів. Динаміка і стабільність у розвитку світової літератури. Стадіальність розвитку літ. Диференціація літ. процесу. Літературні спільноти і художні системи XIX–XX ст. Регіональна та національна специфіка літератури. Міжнародні літературні зв'язки. Ключові терміни теорії літературного процесу.		Ресурси в інтернеті зазначені в матеріалах на платформі Moodle		
15 / 15	<i>Модульна контрольна робота</i>				
16 / 16	<i>Залік</i>				

Самостійна робота

Самостійна робота здобувача є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять, і є невід'ємною складовою освітнього процесу освітньої компоненти «Теорія літератури». Зміст самостійної роботи визначається робочою навчальною програмою, навчально-методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

<i>№ з/п</i>	<i>Назва теми</i>	<i>Кількість годин</i>
<i>I семестр</i>		
1	Конспективне опрацювання наукових джерел із теорії літератури	30
2	Цілісний аналіз літературного твору	18
3	Презентація проєкту	10